

Busserne fra Horsens ruller ud over landet

En rejsebureau-virksomhed, der lægger vægt paa at folk først skal lære deres eget land at kende * Det startede ellers med busture til ruinbyen Hamborg * Ti minutter til at lægge blomster paa en grav * Hvad kommodeskuffen gemte * Kioskejer Aage Hjelt fortæller løst og fast om ide, som han har faaet succes paa

I en tid, hvor snart sagt hveranden dansker flyver til Mallorca, Costa del Sol eller andre solskinskyster i ferien, er det helt beroligende at snakke med en mand, der hvert aar sender tusinder ud for at lære deres eget land at kende.

Aage Hjelt driver Søndergades kiosk i Horsens, men da han er en mand med initiativ og virkefrang, har det aldrig tilfredsstillet ham bare at skulle række aviser, ugeblade og frimærker osv. over disken. Gennem de sidste femten aar har han tillige drevet et veritabelt rejsebureau med indenlandske busture som speciale. Han er blevet en virkelig specialist paa dette omraade, og ikke mindst hans søndagsture rundt til landets skønneste egne og markable seværdigheder er blevet populære. I ferietiden hver sommer ruller busserne fra Horsens over hele landet, og Aage Hjelt sørger for, at de ruller de rigtige steder hen, og at folk faar noget at se og virkelig oplever deres land. For ham er Danmark nummer ét, omend han ved siden af sender en del mennesker til Tyrol og Mallorca og andre europæiske feriesteder.

Daarligt vejr ingen hindring

Paa et spørgsmaal om, hvornaar og hvordan det begyndte, oplyser

Aage Hjelt, at det hele startede i 1951, da en vognmand kom til ham og ville have ham til at arrangere nogle busture til Hamborg, hvor folk ikke alene kunne se den daværende ruinbys elendighed, men ogsaa faa en glad aften i Set. Pauli. Disse ture trak ikke saa faa mennesker, men jeg fandt ud af — siger Hjelt — at man lige saa godt kunne lave ture herd landet. Danmark er et lille, yndigt land, som alt for faa af os virkelig kender. Vi begyndte saa i det smaa — med en bustur en gang imellem, naar vejret var godt. I dag betyder vejret ingenting tværtimod: hvis det er daarligt vejr, tager folk ikke til stranden, saa tager de hellere med paa en af vore busture. Vi lavede i begyndelsen bl. a. nogle drabelige Skagens-ture — hen og hjem samme dag — og kørte disse ture en hel sommer igennem med stor succes. Efterhaanden har det udviklet sig til, at vi kommer praktisk taget 1 alle egne ef landet. Vort program, der gear fra 1. maj til sidst i november, omfatter godt et halvt hundrede faste ture, der køres ikke alene paa søndage, men ogsaa paa andre af ugens dage. Paa de store søndage er der op til fem forskellige ture at vælge imellem. Der er løvrigt bande heldags- og halvdagsture, og der er den saakaldte „trilletur“ hver onsdag eftermiddag — dvs. en tur ud i Horsenslandet for folk, der bare vil slappe af nogle faa timer.

Folk lader deres egen bil staa

Der sker, at folk selv kommer med en idé til en ny tur eller til en afvigende rute. Jeg mindes, hvordan der kom en mand og spurgte, om vi da ikke kunne køre gennem en bestemt lille landsby ved Skive — hvis vi kom paa de kanter, — han gerne med. Jeg forstod ikke rigtigt ideen i forslaget, men fik saa hans rørende forklaring: Jo, man kom ikke normalt forbi denne landsby, men altsaa paa kirkegaarden der laa hans mor begravet, og han ville gerne have lejlighed til at kegge en blomst paa hendes grav.

Han fik turen, og vi gjorde et ophold paa ti minutter for hans skyld, saa han kunne gaa paa kirkegaarden, for en saadan anmodning kunne vi selvsagt ikke staa for.

Ellers kan jeg sige, at vi starter paa vore ture om foraaaret, naar Langesø og de andre blomsterparkeker aabner for publikum, og naar senere æbletræerne blomstrer paa Taasinge. Saa er karrusellen faktisk startet.

Det store gennembrud kom, da vi fik JKL-linjen. Nu kan vi paa en dag naa at opleve Møens klint og Frederiksborg slot, og vi kan faa et glimt af Kronborg, tage over Sundet og være i Helsingborg i tre—fire timer og saga endda være hjemme samme aften. JKL-færgerne benytter vi meget, fordi vi derved kan naa vidt omkring paa en dag. Vores publikum vil helst sove i egen seng om natten. Desuden vil overnatning ude jo ogsaa, fordyre en tur.

Hvad er det for et publikum, De kører med?

Aage Hjelt er ved at planlægge sæsonen 1967 --

— Det er alle slags mennesker, bande ældre og yngre. Vi har mange fra oplandet, og der er mange bilister imellem. De parkerer deres bil paa Torvet og kører videre med os... jo, for saa kan fatter tillade sig en lille snaps til frokosten og skal ikke skændes med mutter om, hvor meget han faar. Med den voldsomme trafik paa vejene finder mange, at det er dejligt at være fri for selv at skulle køre.

Forøvrigt sælger vi ogsaa en del billetter for JKL. Til Jul havde en mand saaledes købt fire billetter til et familiebesøg paa Sjælland, men da man skulle hjem, var billetterne intet sted at finde. Manden kom senere i kiosken for at faa retur-billetterne refunderet, da han jo ikke havde benyttet dem. Opklaringen kom i et brev fra farmor. Hun havde fundet de savnede billetter i en kommodeskuffe, hvor familiens lille pilfinger af en datter havde set sit snit til at gemme dem!

„Skal vi ikke snart ud at køre?“

Udflugts-arrangementerne maa give en masse ekstra arbejde d kioskens?

— Ja, selvfølgelig gør de det, men det er morsomt at være med til. Saa snart solen skinner om foraaaret, kommer folk og siger: „Skal vi ikke snart ud at køre?“ De glæder sig til disse sommerudflugter, og mange lever paa de oplevelser, de her faar, hele vinteren. Det er et taknemligt publikum, vi har. Og er det ikke ogsaa naturligt, at man lærer sit eget land at kende, før man drager udenlands? Senere dukker

Det store opsving kam, da vi for fem—seks aar siden allierede os med DSB's rutebiler. De kører dag ikke turistkørsel mere, men vi har private rutebilejere nok, som gerne vil køre, og som kan stille med dygtige og erfarne chauffører. Folk tager ud for at se noget, og de faar noget at se. Meget populære er søndag eftermiddags-turene, hvor der køres 125-175 km. Tegner man paa et kort en cirkel med Horsens som centrum, er det jo forbavsende, hvor langt man kan naa ud paa en eftermiddag.

Og som sagt: mange bilister tager med og lader deres egen bil staa. Det skyldes bl. a., at ikke saa faa hustruer ikke saa gerne ser deres mand ved rattet, hvis han kører sjældent. Saa risikerer han at blive træt, hvilket tager al fornøjelsen. Hos os slapper folk af, selv paa de lange ture. Vi har haft 90-aarige med til Skagen, en tur paa 550 km.

Mange udlændinge

— Hvor meget bliver det til paa en sommer?

— Vel ca. 150 ture, men det samlede kilometerantal kan jeg ikke opgive, for vi fører ikke statistik. Det har man ikke tid til... Men det er tusinder af mennesker, vi befordrer paa et aar. Vi har jo ogsaa fodboldturene, og vi havde i sin tid alle tiders succes med turene til musicalen „My fair lady“ i Aarhus, hvor folk henrykkes over den uforglemmelige Osvald Helmuth.

— Er der turister i Horsens, der tager med udflugtsbusserne?

— Ja, masser. Vi har haft dansk-amerikanere, der stillede deres dol-largrin og tog med os ud i „det gamle land“, og fra hotellerne har man anvist baade ægte kinesere og kul-sortede afrikanere, som alle har faaet en dag ud af det. De har været glade for paa den maade at lære noget af Danmark at kende, og sproget volder som regel ingen vanskeligheder, for der er gerne en eller flere mellem de danske passagerer, der er glad for at fungere som tolk.

Vi har kunder, der allerede nu har forudbestilt ture paa samtlige søndage i den kommende sæson. Til de store søndage er halvdelen vel allerede tegnet. Pladserne i busserne er nummererede, og mange vil gerne have deres faste pladser. Vi har ogsaa mange sykkubber og spilleklubber, der tager paa tur med os, og det er folk, der vil mere sig! Ligeledes har vi en del foreninger og firmaer som udflugtskunder, der bestiller ture efter vores katalog.

— Stiler De efter at blive en anden Tjæreborg-præst?

— Uha, nej dog! Saadan noget som individuelle rejser beskæftiger vi os overhovedet ikke med, det lader vi de store rejsebureauer om. Næ, som sagt: det, vi lægger vægt paa, er busturene gennem det danske land. Danskerne skal først og fremmest lære deres eget land at kende, synes jeg, og jeg er glad for, at vi praktisk taget gennemtrawler hele landet. De eneste egne, vi ikke har besøgt, er vist Bornholm, Læsø og Anholt...
H. R.